

FLACĂRA ROSIE

Organ al Comitetului regional P. M. R. Arad și al Sfatului popular regional

Arad, anul XII Nr. 3244

4 pagini 20 bani

Duminică, 9 ianuarie 1955

— Pagina culturală — pag. 2
— Cum am obținut 36.000 kg. slemă de zahăr la heclar pag. 3
— Ni se semnalează că... pag. 3
— La Sîntana printre viitorii tractoriști pag. 3
— Să fie asigurată aprovizionarea neîntreruptă cu mărfuri a unităților din comerțul de stat și cooperatist pag. 3

IN INTERIORUL ZIARULUI:

— Cronică evenimentelor internaționale pag. 4
— Invitația făcută unei delegații de oameni din orașul Stalingrad de a vizita orașul Coventry pag. 4
— Pregătiri în U.R.S.S. pentru aniversarea a 50 ani de la prima revoluție rusă pag. 4

— Crește șomajul în Cănađa pag. 4
— Noi demascări ale presiunilor exercitate de Mendès-France asupra deputaților Adunării Naționale franceze pag. 4
— Lupta oamenilor muncii din Belgia împotriva înarmării Germaniei occidentale pag. 4

Defalcarea planului de producție pe întreprinderi — sarcină importantă

Muncitorii din fabrici și uzine au pășit într-un nou an, ultimul an din primul nostru cincinal. Ei au început cu avînt sporit încă din prima zi, lupta pentru asigurarea unui avînt continuu în producție, în vederea îmbunătățirii nivelului de trai al celor ce muncesc de la orașe și sate, pentru întărirea patriei noastre și a capacității ei de apărare.

Desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații a însuflețit muncitorii, tehnicienii și inginerii în lupta pentru valorificarea largă a resurselor nepuizabile ce se găsesc în întreprinderi, pentru a produce mai multe bunuri de larg consum, în sortimentele tot mai bogate mai frumoase, și mai ieftine. Trezirea la comerțul desfășurat creează condiții pentru creșterea continuă a volumului de produse cerute de consumatori. Oamenii muncii cer muncitorilor și tehnicienilor din industria textilă, industria de încălziminte, industria alimentară și industria de confecții, mai multe țesături, confecții, încălziminte, conserve, pine, brînzeturi, etc. În sortimentele mai variate și de calitate din ce în ce mai bună, industria grea este chemată să dea mai mult utilaj pentru industria ușoară, mai multe mașini agricole și tractoare precum și piese de schimb pentru acestea, în vederea dezvoltării agriculturii, sarcină a întregului popor muncitor, trasată de partid și guvern.

Possibilități pentru realizarea planului pe 1955 există în fiecare unitate a industriei noastre socialiste. Faptul că o serie de întreprinderi și-au îndeplinit planul pe 1954 cu mult înainte de termen și l-au depășit, dovedește acest lucru. Aproape fiecare întreprindere a fost înregistrată cu măsuri noi, de înaltă tehnicitate, s-au ridicat numeroși muncitori calificați, s-a dezvoltat mișcarea inovatorilor și raționalizatorilor, s-a intensificat întrecerea socialistă, iar experiența înaintată a fost generalizată pe scară mai largă. Aceste condiții trebuie folosite încă din primele zile ale acestui an, trebuie create condiții noi pentru asigurarea îndeplinirii planului anual la toți indicatorii.

Una din condițiile care asigură îndeplinirea integrală a planului de producție este aceea că muncitorul, echipa, brigada, și secția să știe ce are de făcut. De aceea, acțiunea de defalcare a planului de producție pe secție, echipă și om are o mare însemnătate în desfășurarea următoare a planului de producție. Știind ce au de făcut, muncitorii își pot organiza în așa fel munca încît să-și realizeze cu regularitate planul zilnic, avînd posibilitatea să vină cu inițiative prețioase în vederea depășirii lui. Pe baza rezultatelor obținute, ei își pot lua angajamente sporite din lună în lună, pe care să le ducă apoi la îndeplinire.

Defalcarea planului de producție trebuie efectuată cu mare atenție și cu mult spirit de răspundere. Conducerea administrativă să prelucreze sarcinile de plan pe 1955, îndată ce le primesc, cu toți inginerii și tehni-

cienii. Apoi, împreună să le defalce pe secții, pe mașini și om. Defalcarea planului de producție trebuie efectuată operativ, să nu se lărgăneze zile la rând. La defalcarea planului să se aibă în vedere posibilitățile și perspectivele fiecărei secții, capacitatea de producție a fiecărei mașini.

După defalcarea pe secții, sarcinile de plan trebuie aduse la cunoștința tuturor muncitorilor. În zilele acestea să se țină — acolo unde încă n-au avut loc — consfătuirile de producție ale grupelor sindicale, în cadrul cărora să fie prelucrate temeinic, sarcinile de plan, arătîndu-se muncitorilor ce au de făcut în cursul acestui an. În unele întreprinderi din oraș și regiune — la fabrica „Libertatea”, de pildă — muncitorilor li s-au adus la cunoștință sarcinile de plan. Știind ce au de făcut, muncitorii și-au organizat în așa fel munca încît să-și realizeze și să-și depășească planul de producție. Bunăoară, muncitorii Elisabeta Vlaicov, Ecaterina Nagy, Ana Vereș și altele, de la „Libertatea”, își depășesc cu regularitate planul de muncă.

Pentru ca muncitorii să poată realiza sarcinile de producție, nu este de ajuns numai să le cunoască, ci este necesar să fie create condiții în acest scop. Organele de conducere au în primul rînd datoria să asigure din vreme aprovizionarea întreprinderilor cu materia primă și materialele necesare, pentru ca procesul de muncă să aibă continuitate și să se evite asalturile și golurile în producție.

Trebuie luate de asemenea măsuri pentru folosirea în tot timpul anului a întregii capacități a mașinilor, pentru creșterea continuă a producției și productivității muncii.

Organizațiile de bază au datoria să vegheze ca defalcarea planului de producție să se facă în timpul cel mai scurt, ca fiecare muncitor să cunoască sarcinile ce-i revin. Agitatorii organizațiilor de bază să lămurească muncitorii că ei depinde de sarcinile anuale de plan să fie realizate și chiar depășite, arătîndu-le că astfel vor putea pune la dispoziția statului nostru mai multe mărfuri de larg consum, pentru asigurarea unei mai bune aprovizionări a oamenilor muncii cu cele necesare. Munca politică a organizațiilor de bază să creze în rîndurile muncitorilor o adevărată opinie împotriva elementelor inapoate, împotriva leneșilor și chiușugiiilor.

Organele sindicale au datoria să organizeze și conducă mai temeinic întrecerea socialistă, de a generaliza experiența înaintată, de a ridica pe toți muncitorii la nivelul fruntașilor, pentru asigurarea îndeplinirii planului de producție.

Să aducem cit mai grabnic la cunoștința muncitorilor sarcinile de plan ce le revin pe anul acesta și să creăm condiții pentru ca aceste sarcini să fie îndeplinite și depășite — factor hotărîtor în lupta pentru ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc, pentru întărirea și înflorirea patriei noastre.

Consfătuirea cadrelor didactice din raionul Ineu

Învățătorii și profesorii din raionul Ineu s-au întrunit zilele trecute în cea de a 6-a consfătuire raională.

Prima zi a consfătuirii a fost consacrată referatului prezentat de tov. Vasile Săbău, șeful secției de învățămînt a statului popular raional. Referatul a făcut o analiză minuțioasă a desfășurării procesului de învățămînt și a activității obștești depuse de cadrele didactice în prima jumătate a anului școlar 1954—55. La discuții pe marginea referatului au luat cuvîntul un număr mare de profesori și învățători.

Al doilea referat, intitulat „Lupta pentru întărirea disciplinei și ridicarea nivelului de învățămînt în școli”, prezentat de tov. Vasile Pop, directorul școlii elementare de 7 ani din comuna Bocsig, a scos în evidență realizările obținute de cadrele didactice în această direcție. La discuții, vorbitorii au arătat că în urma apariției articolului redacțional în ziarul „Flacăra roșie”, „Pentru întărirea continuă a disciplinei în școli”, într-o serie de școli disciplina s-a îmbunătățit simțitor. Cadrele didactice acordă mai mare atenție întăririi disciplinei și organizării juste a timpului liber al elevilor.

Ultimul referat intitulat „Concluzii-

le secției de învățămînt a Sfatului popular regional asupra examenului de admitere din august 1954” a stîrnit de asemenea un viu interes în rîndurile participanților.

În ziua a doua a consfătuirii, cadrele didactice s-au întrunit pe secții de specialitate pentru a dezbate cele mai acute probleme ale procesului de învățămînt: întărirea disciplinei în școli, întărirea legăturii dintre școală și părinți, etc. În cadrul fiecărei secții au fost ținute referate, fiind pe de o parte analizată munca cadrelor didactice în prima jumătate a anului școlar, iar pe de altă parte au fost arătate sarcinile ce revin cadrelor didactice din specialitatea respectivă. Astfel, în cadrul secției de limba română, profesoara Maria Perșă din Ineu a prezentat referatul „Nivelul și temeinicia cunoașterii deprinderilor transmise elevilor la limba română în prima jumătate a anului școlar și sarcinile pe cea de a doua jumătate a anului școlar”. Referatul a fost viu dezbătut de către participanți, care au făcut o serie de propuneri concrete pentru a veni în ajutorul cadrelor didactice.

C. Oatra

Prin regiunea noastră

O consfătuire cu privire la raionarea viței de vie

În ziua de 7 ianuarie a. c. a avut loc la Școala medie tehnică viticolă din Miniș, raionul Lipova, o consfătuire în cadrul căreia s-a discutat și definitivat proiectul de raionare a viței de vie pentru regiunea Arad. Consfătuirea a fost organizată de către Direcția agricolă regională, la ea participînd specialiștii viticoli de la raion, circumscripții, din școlile medii tehnice și profesionale viticole, din gospodării agricole de stat cu caracter viticol, etc.

Cu acest prilej tov. inginer Văleanu, de la Institutul de Cercetări Agronomice din București a vorbit despre importanța raionării viței de vie în țara noastră, arătînd totodată măsurile ce trebuie luate pentru rafecarea patrimoniului viticol din regiunea Arad.

În continuarea consfătuirii, tov. profesor Cornel Dragomir, de la Institutul Agronomic din Timișoara a prezentat proiectul de raionare a viței de vie pentru regiunea noastră, arătînd situația actuală a sortimentelor de viță pe podgorii. Totodată el a arătat necesitatea stabilirii direcțiilor de producție în anumite proporții pentru fiecare podgorie în parte, indicînd în același timp sortimentele potrivite de viță.

Demonstrații practice în vederea preparării furajelor

Din inițiativa Direcției agricole regionale, în ziua de 5 ianuarie a. c. a avut loc la ferma experimentală Ceala, aparținînd Institutului Agronomic Arad, o demonstrație practică cu privire la prepararea furajelor grosiere (diferite paie, coceni, etc.), pentru ca acestea — prin aplicarea noilor metode sovietice de preparare — să devină mai gustoase și mai hrănitoare pentru animalele care le consumă.

La această demonstrație a luat parte personalul zootehnic de la regiune și zootehniștii șefi și tehnicienii de bază furajeră de la raion.

Demonstrațiile practice și explicațiile respective au fost făcute de către tov. ing. Marin Miloș și ing. Victor Mazilu de la Facultatea de zootehnie Arad.

Asemenia demonstrații practice, vor avea loc — cite una în fiecare raion — în ziua de 12 ianuarie a. c., cu personalul de circumscripțiile agro-zootehnică, la gospodăriile colective din: Fintinele, Sîntana, Dieci, Ineu, Zăbrani și Sînicolaul Mare. După instruire, acest personal va merge în gospodăriile agricole colective cu efective mai mari de animale, pentru a pune în practică noile metode sovietice de preparare a furajelor grosiere, printre care: tocarea paielor și tratarea lor cu var, locarea și opărirea paielor, prepararea paielor dospite, etc.

Același demonstrații practice se vor face și în fața țăranilor muncitori individuali din unele comune.

Prin aplicarea acestor metode înaintate, nutrețurile grosiere — caracterizate printr-un conținut mare de celuloză greu digerabilă — devin mai gustoase, mai digerabile, iar animalele le mănîncă cu multă plăcere în cantități mai mari, gradul de asimilare devenind în același timp mult mai mare.

A. Gabăr, coresp.

In contul anului 1956

Muncitorii și tehnicienii întreprinderii „Refacerea” din Arad au încheiat din frumoase succese în muncă anul care a trecut. Unul din succesele obținute de ei a fost realizarea planului cincinal încă în trimestrul IV al anului trecut. În prezent ei lucrează în contul lunii mai a anului 1956.

Acest frumos rezultat a putut fi realizat în urma efortului comun depus de întreg colectivul întreprinderii. Cu și mai mult avînt au pornit la muncă în noul an muncitorii și tehnicienii din întreprindere, fiind hotărîți să dea cantități tot mai mari de produse alimentare de calitate superioară peste plan. Brigăzile complexe de calitate și producție, care au luat ființă în primele zile ale acestui an, au adus un aport deosebit la creșterea productivității muncii. Ele au dat peste plan 670 kg.

legume uscate, 505 kg. varză în oțet, 400 kg. conserve de legume, 10.000 kg. marmeladă și 2.049 kg. produse pregătite din carne, etc.

În mod deosebit s-au evidențiat: brigada complexă nr. 1 din schimbul A, condusă de Ludmila Weser, brigada complexă nr. 3, condusă de tov. Elena Covir, brigada complexă nr. 5 de la secția marmeladă, condusă de utemista Livia Petroiu și brigada complexă nr. 9 de la secția prefierbere, condusă de utemistul Gheorghe Herbel.

Pentru ca produsele alimentare să fie cit mai variate, conducerea întreprinderii a luat măsuri pentru introducerea în procesul de fabricație, a noilor sortimente ca: tocana de carne de porc cu cartofi, carne de porc în sos de vin varză roșie în oțet, ardei prăjiți în ulei, etc.

Depășiri zilnice de normă

Cu frumoase rezultate au încheiat anul care a trecut muncitorii Atelierele C.F.R. Arad. Ei au realizat planul zilnic de depășiri de 110,4 la sută pînă la 31 decembrie 1954. Muncitorii Atelierele sînt hotărîți ca în acest an să obțină noi succese, prin depășirea de zi cu zi a normelor.

Rezultatele muncii depuse în primele zile n-au întârziat să se arate. Astfel, la secția IV-a piese de schimb, Ștefan Rolaru și Francisc Frank, lucrînd la presarea pe strung a reflectoarelor pentru felinare de locomotivă, au dat cu 40 bucăți reflectoare peste

plan. Grupa de lăcăuși, condusă de comunistul Iosif Szabo, care lucrează la lămpile de carbid, a obținut depășiri zilnice de normă de 50 la sută în zilele de 5, 6 și 7 ianuarie a. c.

Rezultate bune a obținut și brigada U.T.M. de tinichigii, condusă de Teodor Kuzma. În urma avîntului cu care lucrează în noul an, brigada a realizat în zilele de 5, 6 și 7 ianuarie a. c. o depășire zilnică de normă de 75 la sută, iar tov. Karol Megyesi, lucrînd la semicupluri electrice pentru vagoane și-a depășit zilnic norma cu peste 40 la sută.

Succesele unei brigăzi utemiste de bună deservire

„Noi, membrii brigăzii nr. 1 U.T.M. trebuie să asigurăm cele mai bune condiții de deservire a publicului consumator” — scrie pe lozina de deasupra biroului tov. Aron Bărna, responsabilul brigăzii de tineret de la unitatea nr. 91 O.C.L. „Alimentara”, iar pe birou, un drapel mic roșu — drapelul de brigadă fruntașă — dovedește că membrii brigăzii de tineret traduc în viață îndemnul lozincii. Magazinul deservit de această brigadă, luna trecută și-a realizat planul în proporție de 150,24 la sută; devenind astfel unitate fruntașă, iar anul acesta, încă din primele zile, brigada a

pornit cu același elan la muncă, reușind ca pînă în seara zilei de 6 ianuarie magazinul să-și depășească planul de vânzare cu 8 la sută.

Printre membrii brigăzii de tineret care s-au evidențiat în mod deosebit în muncă, deservind cu multă conștiințozitate clienții, se numără Maria Stupariu și Terezia Heșea, de la raionul colonial. Ele și-au depășit planul zilnic în primele zile ale acestui an cu 12 la sută. De asemenea, s-au mai evidențiat în muncă utemistele Magdalena Kovács, de la raionul mezeluri, Aurelia Milk, de la raionul de bombonerie și Ecaterina Duma de la raionul patiserie.

Rodul muncii în gospodăria colectivă

La gospodăria colectivă din Săguleț, raionul Arad, a început zilele trecute împărțirea definitivă a veniturilor, răsplata muncii efectuată de colectivisti în cursul anului trecut.

La împărțirea veniturilor s-a putut constata că membrii gospodăriei au lucrat anul trecut pămîntul în condiții agro-tehnice cu mult superioare față de ceilalți ani. Munca înfrățită a colectivizilor a fost răsplătită, producțiile și veniturile realizate fiind mari. Acest lucru reiese de alfel și din aceea că pentru o zi-muncă, fiecare colectivist a primit cite 2,912 kg. grîu, 5 kg. porumb, 0,552 kg. orz, 6,50 lei, plus alte produse agricole. Totodată, ei au mai primit zahăr, săpun și pînză.

Colectivizii care s-au prezentat cu regularitate la lucru, au dus acasă cantități însemnate de diferite produse, cit și sume de bani. Pentru 926 zile-muncă efectuate împreună cu familia sa, colectivistului Nicolae

Welsh i-a revenit 2694 kg. grîu, 4630 kg. porumb, 511 kg. orz, 6019 lei, 31,48 m. pînză, etc. Familia colectivistului Nicolae Rolla a primit pentru 790 zile-muncă 5.135 lei, 2298 kg. grîu, 3950 kg. porumb, 26,80 m. pînză, precum și cantități de orz, floarea-soarelui, zahăr, săpun. Veniturii mari i-a revenit și lui Aurel Bodea cit și celorlalți colectivizii, fruntași în muncă.

Trebuie arătat însă că în Șaغل sînt și colectivizii ca Gheorghe Tomușă, Petre Banciu, Miron Trif, Nicolae Dragoș, N. Herman, Gheorghe Trif, care au prestat un număr redus de zile-muncă și ca atare au dus acasă mici cantități de produse. Cu ocazia împărțirii veniturilor, acești colectivizii și-au luat angajamentul să muncescă în așa fel, în cursul acestui an încît să-i ajungă pe cei fruntași.

Paul Dospinescu, coresp.

Consfătuirea cadrelor didactice din raionul Sînicolaul Mare

În zilele de 6, 7 și 8 ianuarie a. c. la Sînicolaul Mare s-a desfășurat consfătuirea cadrelor didactice din raion dezbătîndu-se probleme importante legate de îmbunătățirea muncii educative și de întărirea disciplinei în școli.

În clișeu: aspect din sala consfătuirii.

Notizi din U.R.S.S.

Holiosudara

În heliolaboratul Institutului energetic al Academiei de Științe a U.R.S.S. s-au făcut experiențe de folosire a temperaturilor înalte obținute prin concentrarea razelor solare cu ajutorul unor mari oglinzi convexe.

O oglindă de o formă paraboloidală precisă a fost fixată de o instalație specială și deplasată automat în timpul zilei pe urma soarelui. Razele solare de pe suprafața oglinzii s-au concentrat în focarul oglinzii sub forma unei mici pete arzătoare. Cercetările au arătat că temperaturile cele mai înalte se obțin în centrul petei și scad repede spre marginile acesteia.

S-a constatat că un mînușchi alit de subțire de raze poate suda fierul obținîndu-se o cusătură subțire. S-a reușit nu numai să se topească fierul, dar și să se topească capătul unei bare de wolfram la o temperatură de topire de 3500 grade. Oglinda permite încălzirea prin sudură a cuțitelor cu aliaje dure; această operație durează 3—5 secunde.

În felul acesta s-a pus începutul unei noi ramuri în domeniul sudurii — heliosudura.

O mașină de șlefuit cu ajutorul scintelilor electrice

Un grup de proiectanți de la uzina de tractoare din orașul Harkov au elaborat proiectul unei noi mașini semiautomate de șlefuit prin scinteci electrice.

Capacitatea proiectată a mașinii este de 1.000 piese pe schimb — de două ori și jumătate mai multe decît la o mașină de șlefuit cu piatră smirghel. Noua mașină îmbunătățește calitatea șlefuirii, reduce considerabil prețul de cost al prelucrării țiglelor și îmbunătățește cu mult condițiile de muncă, deoarece dispăre praful de polizor.

Control cu ultrasunete

Isolatorul de porțelan este o piesă obligatorie în multe mașini și dispozitive electrice. Izolatoarele instalațiilor foarte puternice, avînd un volum prea mare, trebuie confecționate din mai multe elemente lipite între ele.

Lipitura de clei trebuie controlată dacă este suficient de trînică. Or, examinarea izolatorului nu spune prea mult în această privință: lipitura de clei este „ascunsă” vederii de părțile proeminente ale izolatorului. În afară de aceasta, defectul poate să se găsească în interiorul lipiturii.

În prezent, la controlarea lipiturilor de clei se folosește ultrasunetul — oscilații mecanice de o foarte înaltă frecvență. Muncitorul ține în mîna un detector special — o placă din sticlă organică pe care o poartă pe suprafața izolatorului.

Mînușchiul de unde ultrasonice, iradiat de detector, pătrunde în grosimea piesei. Dacă el întâlnește în calea sa un gol sau un alt defect în lipitura de clei, atunci caracterul răspîndirii undelor se modifică. Aceste modificări sînt înregistrate de aparatele speciale.

Muncitorul-controlor poate acum să descopere ușor defectele încheieturii, oricît de ascunse ar fi ele.

Vase fluviale naționale de electricitate

Oamni de știință și inventatorii sovietici soluționează cu succes problema folosirii energiei electrice pentru acționarea vaselor fluviale. A fost elaborat un sistem de tracțiune electrică de remorcaj, a cărui folosire va da o mare economie de combustibil. Deplasarea vaselor pe ape va fi asemenea treobileșelor pe o șosea.

Pe canalul Moscova se creează un sector experimental electricizat. De-a lungul malului au fost instalați stlpi pe care se ținînd linia de contact alcătuită din două cabluri paralele. De la această linie energia este transmisă printr-un furtun flexibil la vas.

La șantierul naval din Moscova se construiesc un vas electric experimental, acționat atît de electricitate cit și de motoare Diesel. În corpul lui este așezat un electromotor cu o elice marină pe val. Un dispozitiv special asigură manevrarea complexă. Vasul electric va fi condus de un singur om.

O autocisternă pentru transportul peștelui

Un grup de ingineri din Leningrad au elaborat proiectul unei autocisterne speciale pentru transportarea peștelor vii. Datorită unui sistem special de țevi, care transmit aer proaspăt prin niște orificii extrem de mici, cu un diametru de 3 microni, aerul pătrunde cu repeziune în apă, îmbogățind-o cu oxigen. Cisterna este instalată pe un autocamion. Ea are o capacitate de 1,5 tone de pește viu și 1,5 tone de apă. Cisterna este prevăzută cu o căptușeală izolatoare specială, care asigură menținerea temperaturii necesare apelor.

PAGINA CULTURALA

NOTE CULTURALE

Valorificarea clasicilor literaturii noastre

Anul 1955 va fi un an de noi succese pe tărîmul valorificării moștenirii literare. În acest an vor apărea în colecția „Clasicii romini” ediții noi, lărgite, din Coșbuc, Odobescu (2 vol.), Grigore Alexandrescu, Alecu Russo, Ion Ghica, Alecsandri, Boliac, Neculce, Milescu. În „Biblioteca pentru toți” vor apărea Eminescu, Caragiale (3 vol.), Negruzzi (2 vol.), Kogălniceanu (2 vol.), iar în primă ediție după 1914 Alex. Macedonski, D. Zamfirescu, D. Cantemir, Em. Gârleanu și Dobrogeanu Gherea — „Opere” vol. I. Din literatura dintre anii 1920—1944, vor apărea „Opere” vol. II, III și IV de M. Sadoveanu, „Întunecare” și „Apostolul”, romane de Cezarescu, „Ultima noapte de dragoste, prima noapte de război”, și un volum „Teatrul” de Camil Petrescu, romanul „Ion” de Liviu Rebreanu, „Sfârșit de veac la București”, roman de Ioan Marin Sadoveanu, „Serii în proză” (vol. 1), de Geo Bogza, „Evocări” de Gala Galaction, „Opere” de Mihail Sebastian. Poezia va fi reprezentată de vol. II din „Antologia poeziei românești de la începuturi până azi” și un volum al Magdei Isanos.

Dezvoltarea învățămîntului în limba minorităților naționale în regiunea Cluj

În anii puterii populare, în regiunea Cluj au luat ființă 200 de școli elementare, cu limba de predare maghiară, frecventate de 17.615 elevi, 6 școli elementare cu limba de predare germană, o școală de 7 ani cu limba de predare germană în care învață 245 elevi. De asemenea, s-au înființat 85 de școli de 7 ani cu limba de predare maghiară, frecventate de 9.423 elevi, precum și 6 școli medii și 3 școli pedagogice cu limba de predare maghiară, cuprinzînd 2.246 de elevi. La Cluj a luat ființă Universitatea „Bolyai”, cu limba de predare maghiară.

Seară literară la gospodăria agricolă colectivă

„A intrat de acum în obiceiul colectivităților din regiunea noastră de a organiza la colțul roșu al gospodăriei seri literare urmate de programe artistice și dans. O astfel de seară literară a avut loc în sala de festivități a gospodăriei agricole colective „Jakușkin” din Louvain, la care au participat peste 150 de colectivități, împreună cu familiile lor. În prima parte a serii literare a fost prezentat un referat asupra romanului „Pământ desfrânt” de Mihail Solohov. Alături de referatul prezentat, cit și din discuțiile care au avut loc pe marginea referatului, colectivitățile au făcut cunoștință cu greutățile prin care au trecut comunitățile din satul Gremiaci-Log până au înființat colhozul, precum și de lupta pe care au dus-o comunitățile alături de ceilalți colhoznici pentru întărirea colhozului și pentru demascarea uneltorlor chibaburilor. În continuare, utemiștii au recitat poezii ca: „Numele drag”, „Se impart bucalele” și „Cravata de pionier”, iar orchestra gospodăriei agricole colective a executat un potpourri de cîntece populare românești și maghiare. Nicolae Matei, coresp.

RECENZIE

O schiță despre viața satelor noastre

Sütö András face parte dintre scriitorii cei mai valoroși ai literaturii în limba maghiară din țara noastră. Schița „Necazul neîntrecutului coșas” — apărută în colecția „Albina” oglindește în pagini puține la număr un episod din viața satelor noastre — episod cu o mare putere de generalizare. Într-un singur eveniment din viața țărănului Török Mozi, scriitorul a reușit să reflecte vremea noastră de mari prefaceri și izbînzii, triumful minunat al noului, să militeze pentru un chip nou, înaintat, de țărăn, colectivității conștient. Evoluția lui Török Mozi este redată convingător și omenește. Acțiunea schiței începe de la un punct nodal — de la evenimentul cel mai de seamă din viața eroului: înscrierea sa în gospodăria colectivă. Momentul acesta nu apare însă ca o rezolvare spontană a tuturor necazurilor acestui țărăn, ci ca un început de noi frământări, așa cum e natural să fie, odată ce un om crescut și trăit alături ai — cu o anumită mentalitate — se vede prins în tumultul vieții noi, tumult, care inevitabil, îi va preschimba structura sufletească, dar nu dintr-o dată ca la semnul unei baghete magice, ci cu prețul unei puternice lupte. Încă de la început, scriitorul îl arată pe Török Mozi frământat de o neliniște, plin de gânduri și griji neînțelese. Procesul său sufleteș începe de la o tensiune ridicată — ceea ce va face cu puțință ca desfășurarea lui, cu toată rapiditatea, să fie verosimilă și reală. Această frământare a lui odată cu pasul dinții spre colectivă — exprimă marea colitură ce se săvîrșește în viața fiecărui țărăn muncitor odată cu acest pas. Autorul dovedește chiar de la început că problema n-a fost cu totul rezolvată odată cu înscrierea în gospodărie — că urmează un proces de acțiune transformatoare a noului fel de producție socialistă, asupra mentalității oamenilor. În continuare, conflictul continuă să se adîncească. Cu o rară măiestrie, Sütö András sugerează de la început și continuă să amintească ori de cîte ori e nevoie acea caracteristică a lui Török care va provoca toată deslănțuirea zbuciumului său. În cîteva cuvinte, prin portretul său fizic, prin descrierea altitudinii omenirii față de el și a lui față de ceilalți, cit mai ales din conflictul său, petrecut de mult, cu subnotorul — aflăm figura unui țărăn vinjos, în-căpșinat dar generos, în al cărui suflet revolta împotriva bogățiilor creștea, dar care se baza în toate ne-mai pe țaria brațelor sale. Și aici vedem că Sütö András nu aruncă nici o vorbă la întâmplare în scrierile sale, ci folosește totul — fiecare amănunt — pentru a oglinzi cel mai veridic conjunctura socială, determinanțele și tendințele sociale ale fenomenelor. Astfel faptul că Török crede despre sine că nu e bun de altceva decît de muncă fizică, brută, nu e numai o particularitate a lui, ci și un rezultat al unor veacuri de ignoranță la care fusese condamnat omul satului, cînd generații întregi de țărani nu-și puteau duce zilele decît istovindu-și puterile. În felul acesta tulburarea din sufletul lui Török este generalizată ca fiind însuși și procesul prin care lumina științei pătrunde și destramă, greu, dar imperios, întunericul. Mai încolo scriitorul ne aduce mai aproape de miezul conflictului: Török, acest țărăn mîndru și dirz, începe să se simtă umilit la gîndul că ceilalți colectivști care „vorbeșc numai și numai despre inovații, iarovare și naiba mai știe ce...” vor începe să-l dăscă-

Oameni care trăiesc în întuneric

Reportaj de Gh. Tomoroga

— Mă, doară n-o fi fost chiar așa... Și zici că tremurau? Și vorbeau în limbi? Și se tăvăleau pe jos ca să primească duh? Omul dădea mereu din cap. — Și post negru, cite trei-patru zile, și pedepse pentru iertarea păcatelor... Aversescu cel mic și slab se învîrtea cînd în dreapta, cînd în stînga spre oamenii ce-l opriseră în drum. — Da, așa a fost precum vă spuneam. Și tremurau, uite așa tremurau. Aversescu prinse a dîrdîi din foaie încheieturile. Pînă și pălăria de pe ceafă i se mișcă; într-o vreme îi acoperi fața lunguiață și ochii bulbucați ce nu-i stăteau o clipă locului. Oamenii rideau și-și dădeau cu cotul. A dracului bidiganie Aversescu țeta!

Povestea unui post negru întru primirea „duhului”

Era aici în sat o femeie pe nume Victoria. Să fi tot avut 40 ani. Nevesta fierarului Floarea Hencea. A intrat în tagma tremuricilor cu ani în urmă. Cum a ajuns acolo, nu-și știe spune nimeni. Se știe doar alina că mai marit tagmei i-au descoperit felurile păcate și au pus-o să facă posturi negre întru ispășirea lor. Fără posturi negre — zice tremuricii — nici nu poate fi vorba de iertarea păcatelor și nici „duhul” nu poți primi. De altfel, tremuricii nu știu cum arată „duhul” acesta. Se zice că doar Ilie Jurcoane ar putea da oarecari lămuriri. Ilie Jurcoane nu spune însă nimic. El îl îndeamnă pe oameni să caute singuri „duhul”, să lîină posturile negre și să se căiască... Iar posturile negre-s acelea cînd trei-patru zile nu mîncîm nimic și nici apă nu bei. Apa o poți folosi doar pentru a-ți clătări gura. Dar, precum zice Jurcoane, postul negru e mai „ascuțit” de duh dacă nu pul nimic în gură. Poveștile acestea le-a urmat Victoria Hencea. Se ducea în locuri numai de ea glute, se punea în genuchi și se ruga „duhului” să-i dea baremi o fărîmă din puterea sa. Nici bărbatul ei nu știa pe unde se găsește. O vedea doar din cînd în cînd, venind acasă cu fața suptă, umbînd bezmetică de ici-colo, fără stare și-ășezare. Deabia aștepta să-l plece bărbatul de-acasă și iar începea să se roage. Se ruga alina încît nici ea nu mai știa ce spune; și-apoi plîngea și-și da cu pumnii în cap. Și-și blestema zilele că-i alt de păcătosăz încît „duhul” nici nu vrea să audă de dînsa. Treceau anii unul după altul, veneau iernile cu zăpezi mari, primăverile cu revărsări de ape, verile cu flori plăcut mirositoare... Victoria Hencea nu mai primea „duh”. Urmară altele posturi negre. Avea mereu în gînd vorbete starostelui tremuricilor, chibaburii Ilie Jurcoane: — Stăruie, căci numai cu stăruință va binevoi duhul să intre în tine. Femeia stăbea vîzînd cu ochii. Pășea ca o umbră pe ulițele satului, iar bărbatul o suduia. Într-o bună zi, aceasta prinse cu urechea niște vorbe care neclibzuite leșie din gura ei. Omul o ascultă nedumerit și se răsti la dînsa: — Ce-ai zis? Ia mai spune o dată! Victoria îi povești din nou ceva neînțeleș, își holba ochii la el, spera cîteva blide, sări ca o capră prin odaie și-apoi o luă hai-hai pe dealurile din preajma Roșiei. Au prins-o cîteva oameni, au adus-o acasă și au legat-o în pat. Rău „duh” primise Victoria Hencea!... Înnebunise. Și ce n-au mai făcut tremuricii ca să scape „onia” lor căzută în nenorocirele zile în șir s-au rugat „duhului” în preajma patului acesteia. Au dir-dit din dinți, au plîns și s-au rugat. Dar, degeaba. Și așa s-a întîmplat că Floarea Hencea alungă șeahla lor din casă, și-și duse nevasta la Cluj, la clinică. Sosise însă acolo prea tîrziu... Într-o zi de toamnă se întoarse acasă. Purta pe umeri șuba nevesit, iar capul îl avea descoperit. Căcea anevoie pe drumul întortochiat al Ro-

„Dușmanii” lelii Marie

O femeie urcă pe valea Lupoaiei. Cînd fuge, cînd merge încet, încet, în virtul picioarelor. Se oprește și ascultă. Parcă i-ar fi teamă de ceva. Iată, în fața-i apare un cîine jigărit. Femeia se ascunde după un copac și n-o vadă cîinele; să n-o muște cumva... Își scuipe în sin și-și ridică mi-nile în sus în semn de rugăciune. Tremură din tot trupul. Cîinele nu-i are însă baiful, el alergă mai departe. Poate în coltoanele de prin Lupoaia va găsi ceva de-ale gurii... Soacra lui Iacob Pătru Costișel își scoate sfioasă capul de după copac, își rotește privirile zăpăcite rotă-impresur, se convinge că javra a plecat și apoi pornește mai departe... Mai departe.

Amintiri foarte neplăcute și visuri de viitor

Oamenii stau și ciocnesc paharele cu juică. E tare. Unii strănută. — Arde frate, nu alta! — Asta-i băutu-ră ca lumea, își dă cu părerea Lazăr Băneu, ștergîndu-și buzele cu mîine-cu și plioscînd mulțumit din lim-bă. Timp de vreun an, Lazăr Băneu n-a pus răchia la gură. — Mă rog frumos, am căutat și eu „duhul” — explică el. Impreună cu nevasta I-am căutat. Al dracului

cu pasările, ascunzîndu-se de cîini și alte dobitoace...

— Hai să trăim, fraților! Vecinii închină din nou paharele și-s bucurioși. În odaie e curat și plăcut, că-i gospodină bună Persida, nevasta lui Lazăr Băneu. Stăpînul acestei case, om cu vază-n sat, poveștile unori cum a intrat în tagma tremuricilor și ce a făcut acolo. Rînduiala lui Ilie Jurcoane nu i-a plăcut. După cîteva timp a început să cugele: „Stai frate, că aici nu-l bîme”. „La ce folosesc posturile negre și rugăciunile fără de sfîrșit? Ce fel de duh e ăla pe care-l poți primi dîrdîind din toate încheieturile? A auzit apoi că soacra lui Iacob Pătru Costișel o ia razna pe uliți, că Ilie Jurcoane și-a înălțat încă un rînd de case, că Ion Duma a început să umble pe dealuri cîntînd cînd ca Jurcoane, cînd „Hu-ju-ju și tra-la-la...” „Aici nu-ți de mine”, și-zi zis el. Și, într-o bună zi, îi spuse nevestei: — Auzi, Persidă, eu nu mă mai duc la bolnizi ăia. Doar n-am prostiț pînă într-aita încît să-l chivernisim și mai tare pe Jurcoane. Tu fă ce vrei. Poate o să ajungi și tu de risul pruncilor ca Iolea Marie. Auzi... Să pui banii sub fața de masă și-apoi poți tremura cît vrei... Mare nerozie, nu alta! De atunci, Lazăr și Persida Băneu sînt oameni la locul lor. Își văd de gospodărie și de copii. Matei și Maria Bold, Ioan Han și alții s-au scirbit și ei de poveștile lui Ilie Jurcoane și au ieșit din tagma tremuricilor. — Hai să trăim fraților... Lazăr Băneu cugele cum să zmf-gă mai mult rod pămîntului, să aibă mai multe vite. Își spune gîndurile sale celorlalți meseni. El îl ascultă și-și dau cu părerea de-i bine ori nu. — Apoi da, pămîntul lucrat ca lumea dă recoltă bună și pe dealurile noastre... Și-apoi pemii! Hei, de i-om îngriji cum trebuie, au să li se rupă crengile de rod, nu alta... În casa lui Băneu e căld și plăcut. Aici oamenii vorbesc despre viața lor, despre visurile lor. În vreo altă așezare, pe valea Roșiei, s-au adunat poate în acest moment oameni care caută „duhul”. Slau în genuchi și tremură, și oîngz. Iar Jurcoane își freacă mi-nile mulțumit în casele lui traînice din Făget.

GLORIA BARNA

COMPOZITORUL DMITRI KABALEVSKI

În cel aproape 30 de ani ai activității sale de compozitor, Dmitri Kabalevski a creat numeroase opere de toate genurile artei muzicale. El a compus patru opere, muzică de balet, trei simfonii, trei concerte pentru pian, vioară și violoncel, 60 romanețe, numeroase cîntece pentru copii, piese pentru pian, cvartete de coarde, muzică pentru filme, muzică pentru spectacole de teatru și radio. Dmitri Kabalevski s-a născut la 30 decembrie 1904 la Petersburg dintr-o familie de intelectuali, iubitori de muzică. Din fragedă tinerețe, el s-a simțit atras de muzică, iar la vîrsta de 15 ani a făcut primele încercări de a compune piese muzicale în diferite genuri. În acea perioadă, familia Kabalevski s-a mutat la Moscova, iar tînrul Dmitri este înscris la o școală de muzică. În 1925, Dmitri Kabalevski intră a Conservatorului din Moscova, unde urmează concomitent două discipline muzicale: compoziția, cu profesorul Nikolai Miaskovski, și pianul, cu prof. Alexandr Goldenveiser. În 1929, el termină cursul de compoziție, iar în anul 1930 — pe cel de pian. Potrivit tradiției Conservatorului din Moscova, numele lui Dmitri Kabalevski a fost săpat cu litere de aur pe placa de marmură, printre cei mai talentați absolvenți ai Conservatorului. Concepția compozitorului își găsește o întrupare bine încheiată în simfonia a III-a (1933) „Reviem leninist”. Consacrat memoriei marelui Le-

de GHEORGHII POLIANOVSKI, muzicolog sovietic nin, „Reviemul” este epoca luptei gigantice împotriva unor obstacole din afară și împotriva rămășițelor unei conștiințe vechi, inerle, epoca luptei înconinate de victoria finală. Atmosferă patetică și spirit eroic, elevațiune lirică — acestea caracterizează simfonia a III-a a lui Kabalevski. În 1937, Kabalevski termină opera „Colas Breugnon”, al cărei subiect este luat din minunatul roman cu același nume al lui Romain Rolland. Opera a fost pusă în scenă pentru prima oară la Teatrul Mic de Operă din Leninigrad și a fînut afișul cu succes mai multe stagioni în șir. În anul războiului, Dmitri Kabalevski a condus emisiunile muzicale radiofonice. El a scris frumoase cîntece eroice și lirice, dintre care sînt cunoscute mai cu seamă „Cîntec de luptă”, „Cîntec de partizani”, „Fiu de erou”, a compus cantata „Patrie măreț”, suită pentru cor și orchestră „Războinătorii poporului”. În anii aceia, compozitorul a scris un număr considerabil de lucrări de muzică de cameră, o serie de coruri și cîntece pentru copii și, în sfîrșit, opera „In foc” (mai avînd și titlul de „Pe lingă Moscova”), pusă în scenă, în 1943 la Teatrul Mare din Moscova. Creația lui Dmitri Kabalevski ajunge la o adevărată înflorire în anii de după război, cînd compune două opere — „Familia lui Taras” (1947—1950), „Nikita Verșinin” (1951) și trei concerte dedicate tineretului. Libretul operii „Familia lui Taras” reprezintă o prelucrare a cunoscutei nuvele a lui Boris Gorbatoev „Neînfrîntii”. Scrisă în 1943, această nuvelă înfățișează eroismul și vitejia omului sovietic în anii invaziei hitleriste. Succesul considerabil al operii „Familia lui Taras” se datorează înfrîntului ei cu tradițiile marii opere clasice ruse, cărora Dmitri Kabalevski le rămîne fidel și pe care le urmează cu consecvență în toate compozițiile sale cele mai bune. Aceste tradiții sînt: caracterul popular, realismul, claritatea în logica dezvoltării figurilor și, lucru principal, bogatul conținut de idei, măiestria dezvoltării muzical-dramatice. În ultimii cinci ani, Kabalevski a compus trei concerte dedicate tineretului. În toate cele trei concerte sînt redată în limbaj muzical imaginea tinereții — luminoasă, înflăcărată, veselă, activă, romantică — tinerețea oamenilor sovietici în fața cărora sînt deschise toate drumurile spre viață, care în în mi-nile lor destăine unel mari fericiți. Dmitri Kabalevski a fost distins în trei rânduri: cu Premiul Stalin: în 1946 pentru cvartetul nr. 2 de coarde, în 1949 pentru concertul său pentru vioară și orchestră și în 1951 pentru opera sa „Familia lui Taras”.

NOI FILME ROMÎNEȘTI

„Gelozia bat-o vina” este titlul unui film de scurt metraj care satirizează rămășițele moralei burgheze din conștiința oamenilor. S-a realizat de asemenea un film după spectacolul Teatrului Tîndrică „Umor pe sfîrși” în regia Constanței Schiopescu. Printre filmele care vor fi terminate în cursul anului 1955 de către centrul cinematografic de la Buștea sînt: comedia de lung metraj „Directorul nostru”, filmul-concert „In cîntec și dans”, comedia „Popescu 10 în control”. Paralel cu această se lucrează la un număr de scenarii ce vor constitui baza altor filme artistice. Dintre acestea menționăm „Oameni la data-rie” de P. Usalov, „Lența” de Francisc Munteanu și „Ultima oră”, scenariu de Sorana Coroamă după piesa lui Mihail Sebastian. Spectatorii vor putea viziona filmele de desen animat „Lacătul minune”, „Ariciul îngimbat” — după o fabulă a lui Marcel Brestășu — „Urscuțel fricos”, „Povestea unui șarub” și altele. Producția filmelor de păpuși va fi reprezentată de filmele „Domnul Mă-răcine” (scenariu de Mioara Creme-nec), „Cutia cu muzicantă” și „Cavra cu trei iezi”, dramalizare după basmul lui Ion Creangă.

Vorbesc meșterii recoltelor bogate

Cum am obținut 36.000 kg. sfeclă de zahăr la hectar

O parte însemnată din producția agricolă a gospodăriei noastre colective o constituie sfecla de zahăr. Noi cultivăm de mai mulți ani sfecla de zahăr. În anul trecut, am cultivat cu sfeclă 100 hectare de pe care am cules o recoltă medie de 32.000 kg. la ha. Datorită recoltei bogate de sfeclă, gospodăria a primit 1.210.000 lei, 21.600 kg. zahăr, 10.500 metri pânzuri și 100 vagoane borhot pentru hrana animalelor din gospodărie.

Producția bună pe care am obținut-o se datorește tocmai faptului că am lucrat bine pământul, aplicând regulile agrotehnice.

Terenul pe care l-am înșămînțat anul trecut cu sfeclă a fost cultivat cu un an înainte cu grâu. După ce am recolat grâul, imediat am făcut desmîrișitul, cu tractoarele S.M.T. Curtici, la adîncimea de 8—10 cm. La sfîrșitul lunii august și la începutul lunii septembrie am făcut arătura adîncă, pe care am lăsat-o negrăpată ca în timpul iernii să se adune etl mai multă zăpadă, iar apa din zăpadă și din ploii să intre adînc în pămînt.

Am lăsat terenul așa pînă în primăvară cînd, imediat după topirea zăpezii și după ce pămîntul s-a zvîntat, am grăpat tot terenul cu grapa cu colți. Înșămînțatul l-am făcut cu mașina de semănat obișnuită, recoltînd mai multe tuburi spre a avea între rânduri distanța necesară la cultura sfeclei de zahăr.

Pentru a ajuta la creșterea etl mai viguroasă a plantelor, am dat odată cu semănatul și îngrășămîne chimice și anume: etle 400 kg. superfosfat la hectar, împrăștiat uniform peste toată suprafața, dar cu oarecare înfrișiere din cauza timpului rece din primăvara trecută.

Lucrările de îngrijire a sfeclei de

zahăr le-am executat la timp și anume: între 3—5 mai, am executat prașila I-a, distrugînd astfel scoarța care se formase între timp. A doua prașilă am făcut-o între 12—18 mai, cînd toate plantele au răsărit și rîndurile se vedeau bine. După a doua prașilă a urmat rîritul sfeclei. Aceasta s-a făcut cînd primele două frunze erau destul de bine crescute. Rîritul l-am făcut cu sapa și cu mina, lăsînd în

re plante distanța de 16—18 cm. La rîrit am avut grijă, lăsînd plantele cele mai viguroase, care să asigure o producție mare. După rîrit, plantele au crescut foarte repede.

După ce am executat rîritul sfeclei de zahăr, între 25—28 mai, am dat a treia prașilă pentru a sfîrșita scoarța care se formase. Noi știm că scoarța care se formează la suprafața pămîntului după ploii aduce pagube mari, deoarece face să se piardă apa din a-

dîncime, etl de necesară plantelor. Prin prașila a treia și a patra, pe care am dat-o între 9—14 iunie, s-a distrus această scoarță, s-au înlăturat plantele care au rămas de prisos sau care au răsărit în urmă.

Cele patru prașile care le-am dat sfeclei le-am făcut numai cu sapa, deoarece n-am avut mijloace pentru a le face mecanic. Dacă am fi avut această posibilitate, ne-ar fi înlesnit foarte mult munca noastră în gospodărie.

Recoltatul sfeclei l-am făcut în luna septembrie. Momentul recoltării sfeclei de zahăr îl cunoaștem, în general, după îngălbenirea frunzelor. Organizîndu-ne bine munca, noi am făcut recoltatul și transportul sfeclei la gară într-un timp scurt.

Muncind în acest fel, brigada noastră — l-a — a obținut de pe cele 20 hectare de sfeclă de zahăr pe care le-a lucrat, o producție medie de 36.000 kg. la hectar. Și brigada a IV-a a obținut o producție bună. De pe pămînt lucrat de această brigadă s-a strîns 34.000 kg. sfeclă de zahăr la hectar.

Noua Hotărîre cu privire la contractarea sfeclei de zahăr, care acordă mari avantaje cultivatorilor, constituie pentru toți producătorii agricoli un îmbold de a lupta pentru producții sporite la hectar.

Gospodăria noastră colectivă va cultiva și în acest an sfeclă de zahăr. Muncind bine pămîntul, aplicînd regulile agrotehnice, membrii gospodăriei noastre colective vor lupta pentru a obține la hectar producții sporite de sfeclă de zahăr.

Iános Bába, decorat cu „Ordinul Muncii” cl. III-a, brigadier la gospodăria agricolă colectivă „Szabo Arpad” Dorobanți.

Ni se semnalează că...

În curtea Sfatului popular al comunei Birsa, raionul Gurahonț, se află de aproape doi ani de zile vreo 60 de grînzii de brad. Grînzile au fost cumpărate din banii proveniți din autoîmpunere. Ele stau descoperite, expuse ploii și zăpezii.

În adunările populare, care au avut loc în anul trecut, cetățenii au criticat cu asprime Comitetul executiv al Sfatului popular comunal (președinte Ioan Gulyas, secretar Mihai Sucevan), pentru neglijența ce o manifestă față de avutul obștesc. Nu odată tovarășii Gulyas și Sucevan și-au luat angajamentul că vor lua măsuri pentru adăpostirea acestui material de construcție. După cum se vede însă, angajamentele lor au rămas doar vorbe goale. A venit din nou iarna, grînzile sînt din nou acoperite de zăpadă.

Locuitorii comunei Birsa se întrebă: cînd au de gînd tovarășii din Comitetul executiv să ia măsuri pentru adăpostirea acestor grînzii?

Zaharie Grecu, coresp.

De mai mult timp, la cooperativa din comuna Pincola, raionul Arad, cumpărătorii nu găsesc cremă neagră de ghiete. Locuitorii comunei Pincola se întrebă: de ce nu se găsește cremă de ghiete la Pincola, cînd la cooperativele din alte comune se găsește asemenea cremă din belșug?

Ștefan Sirbu, coresp.

În atenția contribuabililor

Secțiunea financiară a Sfatului popular al orașului Arad, aduce la cunoștința contribuabililor că în cursul lunii ianuarie 1955, toate impozitele și taxele restante — rămășițe din anul 1954 — trebuie imediat și integral achitate pentru a evita sporirea majorărilor.

Tot în cursul lunii ianuarie trebuie plătite integral taxele asupra animalelor productive sau de muncă.

La fel, în cursul acestei luni toți posesorii de automobile, motocicletă, biciclete, vehicule cu tracțiune animală, bărci, luntri, bărci cu motor, sînt invitați a plăti taxele comunale anuale.

Întreprinderile și instituțiile mari, pot delega un salariat care să strîngă de la toți muncitorii care posedă biciclete, taxa de 25 lei și cu un tabel nominal să verse banii la ghișeu unde va primi imediat chitanțe individuale.

Profesionștii, meseriașii, cărăușii, comercianții și industriașii pot plăti avansuri în contul impozitelor pe trim. I. 1955.

Informații

Administrația Asigurărilor de stat Arad comunică: la tragerile de amortizare ale asigurărilor de viață cu și fără examinare medicală, ce a avut loc la 31 decembrie 1954, au ieșit următoarele combinațiuni de litere:

C.P.U. — V.T.W. — X.F.J. Y.X.I. — S.T.U.

Printre alții au cîștigat de la uzinele textile „30 Decembrie” Arad, tovarășii Japon Dominica, Maria Denzig și Aurel Pîrvu. Viitoarea tragere de amortizare va avea loc la 31 ianuarie 1955, la care participă toate asigurările care sînt la zi cu plata primei lor.

— Uzinele de vagoane „Gheorghii Dimitrov” Arad, Calea Aurel Vlaicu 41—43, angajează muncitori între vîrsta de 18—30 ani pentru școlile de calificare în meseria de timplari și vopsitori.

— Se aduce la cunoștința pensionarilor din orașul Arad, că plata compensării cartelelor se face și în zilele de 10 și 11 ianuarie 1955.

La Sintana printre viitorii tractoriști

— Samson a început. Unde e Samson?

— Aici sînt...

Cu fața îmbujorată leși de după poartă un copilăndru, avînd brațele încrîcate cu bulgări de zăpadă în acea clipă, din toate părțile începu să zboare înspire etl o ploaie de gogoși albi. Samson nu mai birui să-și folosească bulgării dinainte pregătii și ju nevoit să fugă, ascunzîndu-și fața. Atunci s-au găsit alte „șinte” și cine știe cit ar durat această veselă joacă dacă s-ar fi rechemat la clopoșelul lui nu i-ar fi rechemat la ore.

— Pe cine căutați? — mi se adresă un tînar îmbrăcat în uniformă, cu epoleți și petișe de culoarea cerului.

— Eu voi — i-am răspuns — și aș vrea să vorbesc și cu tovarășul director.

— Eu sînt elevul de serviciu. Vă conduc mai întii la direcțiune. Așa am făcut prima cunoștință cu elevii Școlii profesionale de tractoriști mecanici din Sintana.

În birou, tov. Eftimie Ștefănescu, directorul școlii, urmîrea în cataloge notele dobîndite de elevi în ultimul timp și-și nota pe o hîrtie numele celor cu note mari slabe.

— Pe aceștia vă trebui să-i ajutăm mai mult — spusese directorul. În acest scop mă voi sfătui cu secretarul organizației de bază U.T.M. Știți... unii rețin mai greu termenii tehnici, iar la practică se încurcă. Dar aceștia sînt pușini, mai mulți erau la început. Mă uit la elevul dsta Samson. El a venit de la o casă de copii. N-a învățat decît 4 clase elementare și, tocmai pentru aceasta, la primirea lui în școală am cam stat pe gînduri. După ce l-am primit, a început să se plîngă că nu poate învăța. Utemiștii Petru Oprîș și Paveliu Marin l-au venit atunci în ajutor și azi elevul Samson e printre fruntașii la învățătură.

Cu o adevărată dragoste părintească povestea tov. Ștefănescu despre școlari, despre acei care mîine vor deveni mîntuitori pricepuți ai tractoarelor și mașinilor agricole. Dar cu îndreptățită mîndrie vorbea și despre dezvoltarea școlii și, mai cu seamă, despre îmbunătățirea învățămîntului.

— Școala de tractoriști din Sintana a luat ființă în anul 1950. Pe atunci n-avea decît cîteva săli de clasă și o remiză cu 3 tractoare I.A.R. Durata de școlarizare era de 6 luni. În această vreme elevii învățau doar conducerea tractorului, apoi plecau în producție. În anul 1954, odată cu apariția proiectului Directivelor celule de la II-lea Congres al partidului, în viața acestei școlii s-a produs o radicală schimbare. Timpul de școlarizare a devenit de doi ani. Elevii învăț acum nu numai conducerea tractorului, ci pîtrund pînă în cele mai ascunse taine ale motorului, pentru ca, la nevoie, să-l știe repara.

Școala a primit material didactic nou pentru a putea da școlărilor o calificare mai înaltă. În sălile de clasă înfrînim plîșe, șchije și alt material intuitiv. În urma apariției proiectului de Directive, tov. Ștefănescu și-a dat seama că rolul școlii a crescut, că agricultura noastră are nevoie de oameni mai bine pregătii. De aceea, el s-a îngrijit de înfrînarea unor noi atelere. Cadrele didactice și elevii școlii au susținut prin muncă efectivă propunerea directorului și astfel s-au amenajat 4 atelere noi. Acestea au fost electrificate și dotate cu sculele necesare. Numărul tractoarelor școlii a crescut. Acum în remiză se găsesc 6 tractoare I.A.R. și 3 tractoare K.D.

Pe lângă școala de tractoriști a luat de curînd ființă și un curs de combineri. Acest curs este frecventat de 40 tineri veniți din diferite localități. A fi combiner nu e lucru tocmai ușor. Minuirea acestei complicate mașini impune serioase cunoștințe practice și teoretice. În acest scop, școala a primit — sub formă de împrumut — pe timpul iernii, de la gospodăria agricolă de stat „Scintila”, o combinație sovietică. În clasa combinerilor sînt plîșe sovietice, care reprezintă foarte explicit și amănunțit fiecare parte a combiner. Astfel, în timpul orelor teoretice, elevii urmîresc explicațiile profesorilor cu ajutorul plîșelor iar la orele practice învață în jurul combiner.

Despre asigurarea bunel desfășurări a învățămîntului gîsim, prețindîndi dovezi grătore. Tov. Eftimie Ștefănescu, care pentru strădania și priceperea sa a fost de curînd decorat cu „Medalia Muncii”, preținde maistrilor și profesorilor să predea lecții bogate în conținut și pe înțelesul tuturor, iar elevilor să fie însoțescă întocmai.

Maistrul utenist Crăciun Banc, care nu demult a absolvit școala medie agricolă din Oradea, se ocupă cu multă grijă de elevi pentru a-l învăța conducerea cu iscusință a tractoarelor și mașinilor agricole.

Tov. Ștefan Pajdas, mastru-profesor de lucrări practice, se află la această școală încă de la înfrînarea ei. El de asemenea preținde elevilor ca fiecare lucrare practică să fie executată la un înalt nivel tehnic.

Organizația U.T.M. constituie un ajutor prețios al profesorilor și al elevilor. În fiecare clasă s-au format grupe U.T.M. care ajută pe cei mai slabi la învățătură. Fruntașii la învățătură, cum sînt elevii Dumitru Anca din clasa A, Matei Galbaci — fiul directorului S.M.T. ului din Aradul Nou — Petru Oprîș și alții, se ocupă în timpul lor liber de ajutorarea colegilor lor care-și însușesc mai greu lecțiile. Apoi și condițiile de viață, care s-au îmbunătățit simțitor în ultima vreme, contribuie la buna desfășurare a învățămîntului. Elevii primesc în fiecare an cîte două rînduri de haine (uniformă), salopete, rechizite școlare, lingerie și toate cele necesare, în mod gratuit. Masa la cantină este bine pregătită și consistentă. De curînd, prin grija conducerii școlii s-a amenajat o baie din resurse locale.

Peste tot găsim grija pentru educarea tînetului, în spiritul dragostei față de muncă, față de patrie. Nu încape nici o îndoială că tinerii din această școală vor deveni oameni folositori agriculturii noastre, sîdîpini pe complicatele mașini care brăzdează tot mai mult ogoarele patriei noastre.

I. Borsan

A APĂRUT

„Carnetul agitatorului” nr. 1—1955

În acest număr, „Carnetul agitatorului” publică o serie de materiale care constituie un prețios ajutor pentru agitatori și pentru secretarii organizațiilor de bază.

Articolul „Pentru îmbunătățirea continuă a aprovizionării populației” descrie succesele obținute de oamenii muncii din patria noastră în lupta pentru dezvoltarea industriei și agriculturii, fapt care a creat condițiile necesare desfășurării sistemului de aprovizionare pe cartele și rații. În același articol se arată sarcinile care revin oamenilor muncii din industrie și agricultură în lupta pentru îndeplinirea cu succes a planului cincinal, pentru întărirea capacității de apărare a patriei și continuarea ridicării nivelului de trai material și cultural.

„Să asigurăm vinzarea neîntreruptă a mărfurilor de bună calitate, să luptăm pentru o bună deservire a consumatorilor prin comerțul de stat și cooperatist”, este titlul unui articol care se adresează în special agitatorilor și organizațiilor de partid din unitățile comerciale.

La rubrica „Cuvîntul fruntașilor recoltelor bogate”, sînt publicate articole

le „Agrotehnica — ajutorul nostru prețios” — semnat de tov. Gh. C. Costăra, țăran muncitor din comuna Răcari, și „Am dobîndit o recoltă bogată de sfeclă de zahăr”, povestire a țăranului muncitor Ilie Gelea din satul Curmătura — raionul Segarcea. Aceste două articole sînt deosebit de folositoare pentru agitatorii de la sate care luptă pentru obținerea unor recolte bogate în anul 1955.

Pentru agitatorii care în convorbiri în întreprinderi, constituie un prețios ajutor articolul „Ridicarea productivității muncii și reducerea prețului de cost al produselor — principala cale a ridicării nivelului de trai” — semnat de N. Bivol și „Vom da oamenilor muncii confecții de bună calitate”, care descrie convorbirea organizată de agitatoarea Victoria Manea de la fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej”.

Pentru o mai bună cunoaștere a evenimentelor internaționale, „Carnetul agitatorului” nr. 1 publică articolul „Unitatea eforturilor în interesul asigurării păcii și securității internaționale — cea mai importantă sarcină a popoarelor”, semnat de E. Mitronescu.

Cu sprijinul deputatului

Cetățenii din circumscripția electorală nr. 3 din comuna Teremia Mare raionul Sînicolaul Mare, au chibzuit bine cînd și-au ales deputatul. El și-au dat votul unui om vrednic, în care au avut nădejde că se va interesa de frămîntările lor. Și într-adevăr, în anul care a trecut, în circumscripția 3-a, s-au făcut multe lucruri de folos obștesc. Printre altele s-a reparat o conductă de apă, s-a reparat trotuarul din fața cîminului cultural și, nu de mult, locuitorii din această circumscripție, mobilizați de deputatul lor Constantin Timșu, au construit o firmă artiziană. Printre cei ce s-au evidențiat la construirea firmii se numără: Mihai Roșu, Florea Pîrvu, Silviu Breban, Emilian Belea, Edgar Kron, Constantin Ardelean și alții.

Teodor Zaharia coresp.

Îngrijirea drumurilor la Lovrin

Pentru a le feri de inundații și a se asigura circulația pe drumurile și străzile comunei Lovrin, raionul Sînicolaul Mare, Comitetul executiv al Sfatului popular comunal, sprijinit de deputați, a inițiat desfășurarea șanțurilor și a canalelor de sub podurile din raza comunei. Locuitorii au răspuns chemării Sfatului popular și, prin muncă de folos obștesc au terminat în cîteva zile aceste lucrări.

Matei Nicolae, coresp.

Să fie asigurată aprovizionarea neîntreruptă cu mărfuri a unităților din comerțul de stat și cooperatist

Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine cu privire la desfrînarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații și trecerea la comerțul desfășurat, a fost primită cu multă bucurie și încredere de către toți oamenii muncii din regiunea noastră.

Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din august 1953 a pus sarcina ca, pe baza realizărilor din industrie să se dezvolte neîncetat producția agricolă, să fie sporită simțitor producția de bunuri industriale de larg consum și, în cursul anului 1954, să se treacă de la comerțul pe cartele la comerțul desfășurat. Oamenii muncii din regiunea noastră, ca și cei din întreaga țară, au muncit cu rivă pentru realizarea poliției partidului și de aceea ei consideră trecerea la comerțul desfășurat un rezultat al muncii lor, un fapt grăitor al mersului nostru înainte spre o viață mai bună.

Desfrînarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații și trecerea la comerțul desfășurat crează condiții pentru creșterea continuă a volumului de produse de consum popular, mărește cointeresarea oamenilor muncii în sporirea producției industriale și agricole, ajută schim-

bul de mărfuri între oraș și sat și dă puțină unor treptate reduceri de prețuri în viitor, pe baza creșterii producției și productivității muncii.

În urma apariției acestei Hotărîri, unitățile comerțului de stat și cooperatist din regiunea noastră au desfășurat însemnate cantități de mărfuri și au pus în vinzare produse noi. Lucrătorii din comerțul de stat și cooperatist depun în această perioadă eforturi sporite pentru a putea pune la dispoziția consumatorilor cantități îndestulătoare de mărfuri.

Încă în ziua de 30 decembrie a anului trecut, O.C.L. Produse Industriale și I.C.S. Magazinul „Universal” au pus în vinzare 200 biciclete și 6 motocicletă.

La magazinul de încălțăminte din orașul nostru numai în cîteva zile au fost vîndute peste 7.000 perechi încălțăminte, din care 2.000 perechi pentru copii. Au fost de asemenea vînduți consumatorilor 63.387 metri țesături din bumbac, 6.000 metri țesături de lină, peste 10.000 metri țesături de mătase, 6.500 perechi ciocapi pentru femei și copii, sute de cămăși bărbătești și alte mărfuri industriale.

Prin unitățile comerciale alimentare au fost desfășurate asemenea imense cantități de produse alimen-

tare. Numai unitățile O.C.L. „Alimentara” și „Comaliment” au desfășurat în primele zile ale noului an o însemnată cantitate de orez, cacao, peste 13.000 kg. produse zaharose, 80.000 kg. zahăr, 62.000 kg. făină albă, 10.000 ouă, 22.000 litri lapte, 12.500 kg. portocale, peste 5.000 kg. untură. Magazinele au primit de asemenea peste 100.000 kg. marmeladă și alte produse alimentare.

Aceste cîteva succese nu înseamnă însă că s-a făcut totul pentru aprovizionarea magazinelor cu mărfuri, pentru desfacerea acestora.

În munca organizațiilor comerciale de stat și cooperatiste s-au manifestat și persistă încă unele lipsuri. Unul din alimente, și cel mai necesar, este pinea, care în orașul nostru o pregătește Trustul de panificație (director Martin Virje). Calitatea pineii lasă încă de dorit. De multe ori pinea nu este suficient de coaptă, iar altelei e prea arsă. Transportul pineii este uneori organizat defectuos, cauză din care se întîmplă adesea ca unitățile de desfacere să n-aiibă încontinuu pine, iar unele centre de pine nu cer de la fabrică la timp cantitățile de pine necesară.

La O.C.L. „Alimentara” nu puține sînt cazurile cînd gestionarii de magazine nu li se satisface la timp

comenzile de către serviciul comercial și depozite. Așa se explică faptul că, deși în depozite sînt mărfuri, ele lipsesc din magazine sau ajung cu înfrîziere la consumatori. La O.C.L. „Alimentara” au sosit încă în ziua de 23 decembrie 1954, 5.000 cutii de conserve cu carne, care pînă în ziua de 7 ianuarie a. c. n-au fost despachetate, în timp ce la magazinul nr. 91 din str. Eminescu nu se găsesc asemenea conserve. În depozit se mai află o cantitate însemnată de gemuri din care magazinele n-au primit. În ziua de 6 ianuarie, la magazinul nr. 104 din bulevardul Republicii lipsea făină de mălai, cafeaua cicoare, mășlinele și alte mărfuri din cauză că nu le primise de la depozit.

Nu la toate magazinele se găsește hîrtie pentru ambalat și pungi de hîrtie, din care cauză magazinul nr. 24 n-a putut începe distribuția zahărului liber în aceeași zi cu celelalte magazine.

La O.C.L. Produse Industriale se observă de asemenea lipsuri în ceea ce privește aprovizionarea magazinelor cu mărfuri din depozit. În ziua de 6 ianuarie în depozitul O.C.L. Produse Industriale se găseau 5.000 perechi ciocapi pentru femei și copii, 132 bluze „brigadier” bărbătești, precum și alte mărfuri care de cîteva zile n-au putut fi puse în vinzare deoarece planificatorul O.C.L., Ștefan Bartos, nu și-a „găsit timp” pentru repartizarea acestora către magazine. În magazinele O.C.L. Produse Indu-

striale lipsesc de asemenea o serie de mărfuri de sezon, cum ar fi, de pildă; colțurile pentru potcoave. U.C.M. trebuie să se preocupe de această problemă.

Sînt în regiunea noastră și furnizori care nu întodeauna dau produse de calitate bună. De pildă, fabrica de marmeladă din Gurahonț, livrează uneori marmeladă moale ce se scurge din lăzi.

La nepunerea imediată a mărfurilor în vinzare contribuie și C.F.R., care în cele mai multe cazuri primește vagoanele cu mărfuri dimineața și le repartizează spre desfacere numai în cursul nopții următoare. Aceasta dă posibilitate unor oameni neconstincioși să manipuleze fără grijă ambalajele, din care cauză unele mărfuri se degradează, iar din altele se face risipă.

La T.A.P.L., deși bucătăriile restaurantelor pregătesc în fiecare zi mîncări calde, nu se acordă destulă atenție varietății mîncărilor. La restaurantul „Dunărea” și „Podgoria” se pregătește în fiecare zi aceeași mîncare. La toate restaurantele se pregătesc în cantitate prea mică meniuri fixe. Numai așa se explică faptul că la restaurantele „Victoria”, „Chiuțu” și altele, după orele 14 nu se mai găsesc meniuri fixe.

Față de aceste lipsuri, organizațiile comerciale de stat și cooperatiste trebuie să ia urgente măsuri pentru înlăturarea și prevenirea lor pe viitor. Toate unitățile comerciale se găsesc în perioada încheierii contractelor cu furnizorii. Aceste contracte trebuie încheiate în timpul cel mai scurt, a-

cordîndu-se tolodată o atenție deosebită sortimentelor și graficului de livrare, deoarece este știut faptul că anul trecut furnizorii n-au ținut cont de sortiment, iar unele mărfuri le-au expediat după termenul fixat în contract. Anul acesta trebuie evitate în întregime aceste lipsuri.

Va trebui să se studieze în permanență cererile de consum ale populației, iar furnizorii să li se arale părerile consumatorilor despre mărfurile care se găsesc în magazine. Lucrătorii din întreaga rețea comercială trebuie să muncească cu constinciozitate, să aibă o comportare civilizată față de consumatori, așa cum se cere într-un comerț de stat sau cooperatist.

Organele de control de pe lângă O.C.L.-uri, I.C.S., cooperative și secțiuni comerciale, vor trebui să stea mai mult în mijlocul vînzătorilor, pentru a-i ajuta să gospodărească cu chibzuită magazinele, raioanele din magazine, luînd pe loc măsuri pentru înlăturarea deficiențelor ce se ivesc.

Conducerile organizațiilor comerciale de stat și cooperatiste, analizînd sarcinile ce slau în perioada actuală în fața comerțului, pentru înlăturarea în viața a Hotărîrii partidului și guvernului, vor trebui să supravegheze și să lupte pentru a-și asigura oamenii muncii de la oraș și sale o aprovizionare abundentă, cu mărfurile de care au nevoie.

Ioan Ardeleanu

inspector comercial de stat al regiunii Arad

Cresc forțele păcii din Extremul Orient

Cresc forțele păcii din Extremul Orient

Vorbind la Congresul din întreaga India pentru pace și solidaritate în Asia, congres care și-a desfășurat lucrările în primele zile ale acestui an, dr. Saifuddin Kitchlew, a subliniat faptul că „în momentul de față cel mai mare pericol îl constituie situația gravă din Extremul Orient”. Acest pericol frământă opinia publică și, în același timp, îi sporește aspirațiile spre soluționarea grăbnică și pe cale pașnică a acestei probleme.

Evident că în această situație, declarația șefului guvernului sovietic, G. M. Malenkov, cum că Uniunea Sovietică salută ducerea de tratative între statele interesate cu privire la reglementarea unei serii de probleme ale Extremului Orient, a fost primită cu multă încredere și simpatie. Presa din China, Japonia, India, Indonezia și din aproape toate statele Asiei au aprobat, în comentariile lor, această declarație. Cel care au reacționat cu răceală, au fost și de astă dată reprezentanții politici externe a S.U.A., pentru care afirmarea acestei dorințe a guvernului sovietic nu ar fi altceva decât „o simplă repetare” a expunerii politicii sovietice. Ceea ce îi neliniștește deosebit pe politicienii de la Casa Albă este cererea legitimă ca R. P. Chineză să participe cu drepturi depline la aceste tratative. Comentariul ziarelor americane încearcă să dea impresia că astfel de tratative ar fi inutile, ceea ce exprimă de fapt o prisoșină lipsă de dorință a cercurilor politice americane de a contribui în vreun fel la reglementarea problemelor Extremului Orient.

Desfășurarea precipitată a evenimentelor arată că Statele Unite ale Americii doresc, în fapt, nu soluționarea ci agravarea situației din Asia. Nemulțumiri de încheiere războiului din Indochina, politicienii americani depun eforturi disperate să reaprindă focarele de război și să creeze altele noi. După cum reiese din relatările presei occidentale, se urmărește ca la conferința reprezentanților țărilor participante la Pactul Asiei de sud-est (S.E.A.T.O.), ce se va ține la 23 februarie la Bangkok, să se grăbească pregătirile agresive din această parte a globului. În intenția lui Dulles este crearea unei „forțe de suc mobil” cu un „cartier general permanent” care să poată fi folosită în orice moment. Planurile lui Dulles, privind viitoarea conferință de la Bangkok, are ca obiectiv principal lupta împotriva oricărei manifestări a popoarelor dependente împotriva regimului colonial și pentru apărarea drepturilor lor.

Statele Unite vădese un zor deosebit în pregătirea militară a țărilor Asiei. Despre aceasta vorbește în suficiență măsură „călătoria de informare” pe care amiralul Radford, șeful grupului mixt al șefilor de stat major ai S.U.A., a întreprins-o zilele acestea în câteva țări din Asia de sud-est. În Pakistan, Tailanda, Vietnamul de sud, Filipine și Taiwan, amiralul Radford s-a străduit să lărgescă sfera de activitate a misiunilor militare americane și sporiți livrării de armament american, „oferind” avioane cu reacție, nave marine, arme și muniții. Nu-am putea preciza dacă Radford suferă sau nu de limbulie, dar ceea ce știm e că acest amiral american — ajungând la Seul — nu s-a putut stăpâni să nu vorbească despre „importanța strategică” pe care o prezintă Coreea de sud în planurile militare ale Statelor Unite, subliniind că autoritățile americane „nu-și pun problema” reducerii efectivelor forțelor lor militare. Ba, câzând într-un acces de fârdășenie, el nu s-a sfiit să amenințe că în caz de reluare a operațiunilor militare în Coreea, forțele armate ale Statelor Unite nu se vor da înlătur de la folosirea armei atomice.

Încălcarea sistematică a acordului de armistițiu în Coreea și încheierea tratatului militar americano-chinez — au scopul — în ultima instanță — de a împinge lucrurile spre o agresiune directă împotriva R. P. Chineze. Și, după cum scrie ziarul chinez „Dagunbao”, vizita lui Radford urmărește tocmai extinderea acțiunilor agresive împotriva Chinei continentale. S.U.A. nu se mai mulțumesc cu atacuri neînsemnate în teritoriul Chinei când în cînd asupra teritoriului Chinei continentale, ci pînă nu este o invazie pe scară largă. Dar, se știe că încercarea americană de a invada R. P. Chineză prin Coreea a suferit o înfrîngere jălnică. Politica de embargo nu a putut împiedica dezvoltarea comerțului exterior al Chinei pînă la un nivel record. Încercarea de a răpi teritoriul chinez — Taiwanul, sau de a ataca R.P. Chineză va suferi aceeași înfrîngere, căci poporul chinez e ferm hotărât să nu permită nici un fel de amestec în afacerile sale interne.

Asadar, turneul amiralului Radford este lipsit de perspective. E indoielnic că se va putea face ceva din planul — la care a apelat Radford — de a se forma din Taiwan, Coreea de sud și Japonia un bloc agresiv al Asiei de nord-est, ca o

completare a pactului S.E.A.T.O. Cu excepția slugilor prea plecate — Cian Kai-și și Li Sin Man — celelalte cercuri politice din țările vizitate nu s-au arătat prea entuziasmate. Mai mult chiar, în Japonia, care ocupă un loc important în planurile S.U.A. guvernul Hayatoma a refuzat să-și asume angajamente sporite în ceea ce privește problemele militare. Furios, amiralul Radford și-a anulat toate celelalte întrevederi, luînd drumul spre casă. Dealtfel, amiralul plecat în organizarea planurilor agresive are și motive să fie nemulțumit: guvernul japonez a declarat — chiar în aceste zile — că va restabili relații normale cu Uniunea Sovietică și R. P. Chineză.

Sînt însă și alte fapte care provoacă enervare și mari frământări pentru guvernul din Statele Unite. Este vorba în primul rînd de recenta conferință de la Bogor a primilor miniștri ai celor cinci țări participante la „planul de la Colombo”: India, Indonezia, Birmania, Ceylon și Pakistan. În general, lucrările, acestea au fost îndreptate împotriva colonialismului, pe care-l consideră pe bună dreptate ca fiind un pericol pentru pacea întregii lumi.

La Bogor s-a hotărât ca în aprilie a. c. să fie convocată o conferință a țărilor Asiei și Africii, la care au fost invitate să participe R. P. Chineză și R. D. Vietnam. Dacă niște politicieni mioپی de la Casa Albă se încăpăținează a nu recunoaște R. P. Chineză, vînd la o subjugare a acesteia, apoi popoarele lumii vîd și recunosc adevăratul rol pe care R. P. Chineză trebuie să-l joace în viața internațională. Conducătorii, cu mai mult spirit realist, cum sînt cei ai Indiei, Indoneziei și ai altor țări, înțeleg acest lucru și astfel ei își pun în această privință, politica lor de acord cu aspirația poporului. Tocmai la aceasta se referă ziarul indian „Nav Jivan” cînd spune: „Țările participante la planul de la Colombo au recunoscut că fără colaborarea Chinei rezolvarea problemelor asiatice este imposibilă”. Invitarea Chinei la această conferință a găsit un larg răsunet în rîndul opiniei publice, căci ea dă o mai puternică garanție înăltării păcii și securității din Asia și Africa. Declarațiile diferitelor partide, comentariile ziarelor și cuvîntările ținute la marile mitinguri din țările Asiei vorbesc tocmai despre optimismul pe care-l inspiră această legătură ce se stabilește între China și celelalte țări asiatice.

Se constată astfel o creștere a forțelor ce aspiră și luptă pentru pace, care unește țările și popoarele și care ridică o stavilă tot mai înaltă în calea planurilor agresive americane din Extremul Orient.

LUPTA CONTINUA

Și în cursul acestei săptămîni, problema care a continuat să stea în centrul preocupării majorității ziarelor din străinătate, a fost rezultatul votului din Adunarea Națională franceză cu privire la ratificarea acordurilor de la Paris. Cu puține excepții, ziarele consideră că ratificarea acordurilor a fost smulșă în urma unei presiuni coordonate exercitate de către anglo-americani asupra Franței.

Avertismentul și chiar amenințările făcîse la care s-au datat președintele Statelor Unite și ministrul Afacerilor Externe al Angliei, sînt considerate de ziarul danez „Haagsche Post” ca un fapt fără precedent în istorie. Numai în urma presiunilor furibunde a putut fi obținută o majoritate neînsemnată. O parte a deputaților francezi, violînd fără nici un scrupul mandatul alegătorilor, au acceptat reînvierea militarismului german, contrar voinței unanime a poporului francez.

Dar abia a trecut prima zi de la exprimarea votului și cei ce se înfîlbînțaseră de bucuria rezultatului au început să privească rezultatele cu ceva mai multă moderare. Chiar Foster Dulles se arată acum foarte rezervat în comentarea votului din parlamentul francez. Nici nu se poate aîlîl. „Deplasarea cîtorva voturi în parlament — scrie „Le Monde” — a putut fi suficientă pentru adoptarea unei hotărîri juridice, dar aceasta nu este suficientă pentru schimbarea părerii opiniei publice și a sentimentelor profunde ale națiunii”. Dar și această „majoritate” e cît se poate de precară. Din 627 deputați numai 287 s-au pronunțat pentru ratificarea acordurilor, 260 pronunțîndu-se împotriva și 80 abținîndu-se de la vot. Deci 340 deputați au refuzat să-și asume, în așa istorie, răspunderea pentru un asemenea „act monstruos”. Asadar, cu toate presiunile exercitate, majoritatea obținută nu poate de fel să-și mulțumească pe organizații Uniunii vest-europene, căci ea nu exprimă nicidecum voința și simțămîntele poporului francez, cîci — cum cu multă plasticitate s-a exprimat André Sîll, redactor-șef al ziarului „L'Humanité” — 287 „da” nu pot șterge 40 milioane de „nu”.

Organizații completului împotriva păcii s-au grăbit totuși să treacă la acțiune. Primul ministru francez și-a programat pentru prima jumă-

tate a lunii ianuarie o călătorie în Germania și Italia, cu scopul de a înlătura serioasele divergențe care, de pe acum, se fac simțite în relațiile franco-germane și urmîrînd, în același timp, fundamentarea unei „triple alianțe” franco-germano-italiene, care este pe placul nu numai al Washingtonului, ci și al Vaticanului. Mendés-France s-a vădit deosebit de interesat în a lega și mai mult politica Franței de cursa reînarmărilor. El a impus adoptarea unor credite militare pentru primele două luni ale acestui an, care depășesc creditele corespunzătoare din 1954. S.U.A. au luat măsuri pentru a grăbi punerea pe picioare a armatei vest-germane. Ele au stocat de pe acum echipamente de luptă pentru aproximativ jumătate din cele 12 divizii care vor reprezenta contribuția Germaniei occidentale la forțele militare occidentale și pregătesc refacerea flotei maritime și a aviației de război germane. La rîndul lor, militarii de la Bonn, încurajați de votul Parisului, au început a-și ridica cu tot mai multă nerușinare glasul, revendicînd o serie de teritorii franceze, belgiene, elvețiene, cehoslovace, etc.

Nu e însă prematură această grăbă? Se pare că unii militariști și politicieni cu capete prea înfierbîntate uită să privească cu mai multă atenție realitatea. Cu tot votul din 30 decembrie al Adunării Naționale franceze, acordurile de la Paris nu pot fi considerate încă ratificate, deoarece ele trebuie să mai fie examinate de Consiliul Republicii. Constituția modificată a Franței a stabilit ordinea trecerii proiectelor de lege de la o cameră la alta, stabilînd și termenul pentru aceasta, un termen de 100 zile.

În urma manevrelor procedurale, s-a stabilit ca discutarea acordurilor în Consiliul Republicii să aibă loc în termen de 60 zile. Acum, Mendés-France nu mai este mulțumit nici cu aceasta. El cere stăruitor ca discuțiile să aibă loc încă în cursul lunii ianuarie. Deși grăbiți, adepții înarmării Germaniei occidentale își dau însă seama de riscul mare ce-i așteaptă: dacă textul acordurilor de la Paris ar suferi vreo modificare în cadrul discuțiilor sale în Consiliul Republicii, sau ar fi respins de acesta, ele vor trebui să fie supuse din nou Adunării Naționale cașe, în caz că-l va ratifica din nou, îl va supune pentru a doua oară aprobării Consiliului Republicii.

Simțind această primejdie, Washingtonul a început să joace din nou comedia „garanțiilor” și a promisiunilor care nu conțin nimic. În Franța a început însă — după expresia ziarului „Le Monde” — o „criză de încredere” în garanțiile aliaților. Cum poți avea încredere în „garanțiile” anglo-americane, cînd aceleași guverne ale Angliei și Statelor Unite, în timp ce se desfășurau dezbaterile în Adunarea Națională, amenințau că vor lua măsuri unilaterale în privința înarmării Germaniei occidentale, deși există tratate care interzic acest lucru. De aci se vede că Marea Britanie și S.U.A. sînt călăuzite de teoria „petecului de lîrtie” și că n-au nici o dorință de a-și îndeplini obligațiile asumate.

Paralel, S.U.A. își continuă presiunile și pe calea amenințărilor. Ea tratează Franța cu și mai multă grosolanie decît înainte, lîsînd-o să înțeleagă fără nici un fel de jenă că „nu are dreptul” la rolul de mare putere și că trebuie să se resemneze la situația de țară de mîna a doua în Europa. Ea lasă totodată să se înțeleagă că ar fi predispusă a acceda rolul de aliat principal Germaniei occidentale. Și dacă S.U.A. folosesc acest slogan ca un mijloc de presiune, ele nu vor ezita mai tîrziu să-l traducă în fapt. Se poate deci trage și concluzia că cercurile politice franceze care agită pretinsul pericol al izolării Franței în cazul respingerii acordurilor de la Paris, o împing în realitate spre izolare în fața alianței din ce în ce mai făcîse dintre forțele americane agresive și revanșarii de la Bonn.

Conferința de la Moscova a arătat că singura cale pentru menținerea Franței ca mare putere este respingerea acordurilor militariste și crearea unei securități colective în Europa. Poporul francez este conștient de acest lucru și luptă pentru a zădărnici ratificarea definitivă și aplicarea acordurilor de la Bonn. „Pentru noi francezii — scrie ziarul „Liberation” — anul 1955 va fi anul hotărîtor: an în care vom rupe acordurile de la Paris, cînd pacea se va consolida, cînd rezolvarea problemelor pe calea tratativelor va triumfa asupra politicii de forță, cînd aspirațiile spre fericire nu vor fi zadărnice”.

Și-apoi mai sînt și alte parlamente care încă n-au ratificat acordurile. Abia peste cîteva zile parlamentul belgian va începe dezbaterile și chiar în Bundestag abia la 20 ianuarie se va trece la a treia citire a textului acordurilor. În acest timp, în toate orașele și centrele țărilor Europei occidentale au loc mitinguri, adunări de protest și multe alte manifestări prin care popoarele și exprimă dezaprobarea față de ratificarea acordurilor de la Paris. Popoarele luptă cu și mai multă hotărîre pentru a bara calea reînvierii militarismului german.

Lupta n-a încetat, lupta continuă. C. Urîtescu

Invitația făcută unei delegații de oameni din orașul Stalingrad de a vizita orașul Coventry

LONDRA (Agerpres). — TASS anunță:

La 5 ianuarie, I. A. Malik, ambasadorul U.R.S.S. în Anglia, l-a primit pe Fennell, primarul orașului Coventry, care a înmînat ambasadorului invitația oficială a consiliului municipal din orașul Coventry adresată sovietului orașesc al orașului Stalingrad. Aceasta este invitată să trimită la Coventry o delegație care să înlocuiască vizita făcută la Stalingrad de o delegație a consiliului municipal din Coventry.

În scrisoarea înmînată de Fennell și adresată lui S. I. Sapurov, președintele comitetului executiv al Sovietului orașesc Stalingrad, se spune:

„Delegații din Coventry, care au avut recent plăcerea și cinstea de a vizita Stalingradul, au făcut la ultima ședință a consiliului municipal din Coventry o dare de seamă despre călătoria lor și au predat textul apelului comun adresat Organizației Națiunilor Unite de orașele Coventry și Stalingrad.

Consiliul municipal din Coventry m-a rugat să exprim mulțumirile cordiale ale orașului Coventry pentru ospitalitatea manifestată față de delegații săi, pentru posibilitatea ce le-a fost acordată de a vedea toate aspectele vieții sovietice — munca pentru reconstruirea orașului și ridicarea bunăstării populației, școlile, teatrele, fabricile și locurile care prezintă un interes istoric — și mai ales pentru amabili-

late manifestată în tot timpul vizitei. Ne-a rămas în memorie filmul „Bătălia Stalingradului”. Am vorbit populației din Coventry despre această luptă epică. Am vrea să prezentăm acest film locuitorilor din Coventry și consiliul municipal m-a rugat să vă spun că am fi foarte recunoscători dacă am putea primi acest film. Știm că el dezvăluie tuturor celor care-l vizionează eroismul și suferințele populației din Stalingrad și totodată grozăviile războiului.

Consiliul municipal al orașului Coventry m-a rugat de asemenea să transmit că va fi bucuros să primească din orașul dvs. o delegație de 6 persoane, printre care și dvs. care să poată vedea refacerea orașului Coventry și toate aspectele modului de viață englez și în felul acesta să contribuie și mai mult la prietenia dintre cele două orașe ale noastre și dintre popoarele țărilor noastre. Această invitație, se înțelege, vi se adresează în aceleași condiții pe care dvs. ați avut amabilitatea să le acordați delegației noastre în timpul recentei călătorii. Această călătorie poate avea loc oricînd vă va conveni și voi fi bucuros să aflu că dvs. acceptați această invitație extrem de cordială.

În încheiere, în numele locuitorilor din Coventry transmit întregii populații a Stalingradului sincere urări de pace, fericire și prosperitate pentru anul an”.

Noi demascări ale presiunilor exercitate de Mendés-France asupra deputaților Adunării Naționale franceze

PARIS. (Agerpres). — Presa franceză publică o serie de informații dezvăluind amploarea presiunilor și manevrelor la care a recurs guvernul Mendés-France pentru a smulge deputaților un vot favorabil reînarmării Germaniei occidentale.

„Așa, de pildă, deputatul independent Liautey, care a votat împotriva ratificării acordurilor de la Paris, a declarat următoarele:

„Am cerut guvernului să decoreze un număr de 7 persoane cu ordinul

„Legiunea de onoare”. Cererea mea a fost satisfăcută imediat... Cînd s-a constatat însă că nici după aceasta nu sînt dispus să votez în favoarea acordurilor de la Paris, mi s-a trimis la domiciliu un controlor fiscal care să-mi verifice în modul cel mai migălos conținutul și declarațiile mele de impunere...”

Alți deputați au fost supuși la o serie de anchete „discrete” asupra vieții lor particulare, cu scopul de a fi șantajați și siliți să voteze conform cererii guvernului.

Lupta oamenilor muncii din Belgia împotriva înarmării Germaniei occidentale

BRUXELLES. (Agerpres). Ziarul „Le Drapeau Rouge” relatează că lupta oamenilor muncii din Belgia împotriva înarmării Germaniei occidentale prevăzută în acordurile de la Paris se intensifică pe zi ce trece.

Potrivit relatărilor ziarului în orașul Charleroi a avut loc un miting la care au luat cuvîntul Lebrun, secretarul comitetului local pentru apăra-

rea păcii, Bulpas, membru al acestui comitet, și alte persoane care au chemat la luptă împotriva reînvierii militarismului german.

În multe orașe din Belgia continuă stringerea de semnături pe rezoluțiile de protest împotriva reînarmării Germaniei occidentale. Ziarul subliniază că aceste rezoluții sînt semnate de persoane cu vederi politice diferite.

Creșterea șomajului în Canada

NEW YORK (Agerpres). După cum relatează ziarul canadian, din multe orașe industriale ale țării șosec știri despre creșterea amenințătoare a șomajului. În ciuda afirmațiilor primului ministru, Șt. Laurent, că anul acesta șomajul nu va crește față de anul trecut, scrie ziarul „Canadian Tribune”, există toate indiciile pentru a afirma că pi-

nă în martie numărul șomerilor va atinge cifra de 750.000.

La Windsor, centrul industriei de automobile a Canadei, 40 la sută din muncitorii sînt șomeri, iar în orașul Sous Saint Marie 25 la sută din muncitorii n-au de lucru. La Vancouver, numărul șomerilor s-a ridicat la 18.000, adică cu 4.000 mai mulți decît la aceeași dată a anului trecut.

Un nou pas pe calea fascismului în S.U.A.

NEW YORK (Agerpres). Referindu-se la creșterea primăriei fasciste în S.U.A. ziarul „Daily Worker” se ocupă de organizația înființată de către partizanii lui McCarthy, denumită în mod demagogic „Pentru America”. Potrivit cercurilor informate, scopul acestei organizații este de a înființa un „al treilea partid” cu caracter făcîș fascist și avînd în fruntea sa pe McCarthy.

Președintele și fondatorul organizației „Pentru America” este cunoscutul magnat al presei americane, colonelul Robert A. McCormick, proprietarul și redactorul responsabil al ziarului ultrareacționar „Chicago Tribune”, iar adjuncții săi sînt generalul Robert E. Wood, președintele marelui firmă „Sears și Roebuck”, sprijinitor activ, de peste 20 ani, a numeroase organizații fasciste din S.U.A. și Clarence E. Manion, fost decan al facultății de drept „Notre Dame” din S.U.A., vechi adept al lui McCarthy. „Patronii” organiza-

ției sînt, printre alții, Frank C. Rattje, bancher, Eugene F. McDonald jr., președintele societății „Zenith Radio Corporation”, Robert M. Harris, petrolist, latifundiar, financiar, etc.

Unul din membrii „marcanți” al organizației este generalul Van Fleet, fost comandant al trupelor americane din Coreea și omul cercurilor celor mai reacționare din S.U.A.

Este lesne de înțeles, scrie „Daily Worker”, care poate fi programul unei asemenea organizații reprezentînd interesele marii finanțe americane.

Guvernul american, care a adoptat cele mai crude măsuri de represiune împotriva tuturor sindicatelor și organizațiilor progresiste din S.U.A., privește cu bunăvoință și aprobare organizația fascistă „Pentru America”, deoarece aceasta nu face decît să ceară făcîș ceea ce guvernul încearcă să acopere prin fraze demagogice.

Respingerea de către țările arabe a unui proiect american

BEIRUT. (Agerpres). — TASS transmite: După cum relatează corespondentul din Bagdad al ziarului libanez „Daily Star”, Consiliul economic al Ligii țărilor arabe a respins propunerea Institutului american Rockefeller cu

privire la construirea unei autostrăzi strategice între coasta Mării Mediterane și coasta Golfului Persic.

Proiectul elaborat de acest Institut prevedea construirea unei autostrăzi lungă de 1500 km. care să treacă prin Liban, Siria, Iordania, Irak, Arabia Saudită, Kuwait.

Pregătiri în U.R.S.S. pentru aniversarea a 50 ani de la prima revoluție rusă

MOSCOVA. (Agerpres). — TASS transmite:

În ianuarie a.c. se împlinesc 50 de ani de la prima revoluție rusă pe care Vladimir Ilici Lenin a considerat-o ca un prolog și o repetiție generală a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. În capitala Uniunii Sovietice — Moscova, au început pregătirile în vederea aniversării acestui eveniment remarcabil din istoria mișcării de eliberare a popoarelor din Uniunea Sovietică și a oamenilor muncii din întreaga lume. Biblioteca publică de stat de istorie și biblioteca de stat a U.R.S.S. „V. I. Lenin” au editat un scurt îndreptar bibliografic intitulat „Prima revoluție burgheză-democratică din Rusia 1905—1907”. Broșura, întocmită sub îngrijirea academicianului A.M. Pankratova, începe cu capitolul „Marxism-leninismul despre caracterul, dezvoltarea și forțele motrice ale primei revoluții burgheză-democratice ruse”.

Baza îndreptarului o formează lucrările lui V.I. Lenin și I.V. Stalin și documentele din istoria Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și cuprinde indicații asupra lucrărilor științifice și de beletristică. Capitolele îndreptarului reflectă principalele etape ale primei revoluții ruse din anii 1905—1907. La sfîrșit sînt prezentate principalele date ale revoluției și indexul alfabetic al literaturii recomandate.

Wilhelm Pieck a primit delegația Prezidiului Camerei Populare a R. D. Germane la conferința de la Praga

BERLIN. (Agerpres). — A.D.N. anunță:

La 6 decembrie, Wilhelm Pieck, președintele Republicii Democratice Germane, a primit delegația Prezidiului Camerei Populare a R.D. Germane la conferința de la Praga a reprezentanților parlamentelor Republicii Populare Polone, Republicii Cehoslovace și Republicii Democratice Germane. Șeful delegației, Diekmann, l-a informat pe președinte despre desfășurarea și rezultatele lucrărilor conferinței de la Praga a reprezentanților celor trei state prietene.

SPECTACOLE

TEATRUL DE STAT ARAD: azi, duminică, 9 ianuarie, la orele 15,30: Trei crai de la răsărit. Conul Leonida față cu reacțiunea și la orele 19,30: Fete frumoase.

CINEMATOGRAFE

„GHEORGHE DOJA”: pînă la 11 ianuarie: Bănuțul. Repr. 3, 5, 7 și 9. Zilnic matineu la orele 11.

„NICOLAE BALCESCU”: pînă la 9 ianuarie: Epava din largul mării. Repr. 3, 5, 7 și 9. Matineu la 11,30.

„HERBAK JANOȘ”: astăzi, 9 ianuarie: Petru cel mare, seria II-a. Repr. 3, 5, 7 și 9. Matineu la 11,30.

„I. L. CARAGIALE”: astăzi, 9 ianuarie: Nimă țînără. Repr. 3, 5, 7 și 9. Matineu la 11,30.

„TIMPURI NOI”: pînă la 10 ianuarie 1955 „Vacanța veselă” cu un ciclu de filme pentru tineret, desene animate și filme de poezii. Azi, 9 ianuarie: Cravata roșie. Repr. la 11, 3 și 5. Seara la orele 7 și 9: Julius Fucik. Reprezentații în continuare. Matineu la orele 10.

„ILIE PINTILIE” (C.F.R. Grădiște). „Vinovat fără vină”. Repr. zilnic la orele 6.

„SOLIDARITATEA” (Gai): pînă la 13 ianuarie: Fetele din piața „Spania”.

„MAXIM GORKI” (Micăla), pînă la 11 ianuarie: Nu-i pace sub mîsline.

„NICOLAE BALCESCU” (Lpova) Azi, 9 ianuarie: Nikolas Nickleby.

„PETOFI SANDOR” (Radna), Azi, 9 ianuarie: Clauchemerle.

„POPULAR” (Sînicolaul Mare), Azi, 9 ianuarie: Ordinul Ana.

TIMPUL PROBABIL

Centrul meteorologic Arad comunică: Astăzi, 9 ianuarie, cerul variabil, mai mult acoperit. Temperatura minimă va fi între 1 grad și 3 grade, iar temperatura maximă între 5 grade și 7 grade. Vînt potrivit, ploi slabe locale.

Pentru următoarele 2 zile: vreme relativ călduroasă, cer variabil, temperatura în ușoară creștere. Vînt potrivit.